

111. ՀԸՈՎՆԵՐԵՆ ՈՒՄԵՂԵ ԻՆԳՅԱՆՍ ՊԱՏՐՈՒՆԸ

Մին մընծ հլիվուր մարթ ա ինննմ: Տրան ինննմ ա էրկու տղա: Տղեքը վընր փսակվում ըն, տա ինգյննմ ա հըռհնըրեն ումեղը: Մին օր էլ մընծ հառհնը կուճուրեն ասում ա.— Խե հինչ ա՞ իլնլ, տանը պենը լոխ ես ըմ անում՝ լուվացը ես անընմ, ճնղացը ես քլինամ, խմորը ես հունցընմ, ես թխընմ, մին պեն էլ տու ըրա իլի, լիհն մեհետ ապուն կլոխն էլ շըս լուվանում: Կուճի հառհնը մնացալ ա դուռնա կտրած, գյոնդոնմ չի, թա հինչ ասըն: Հլիվուրն էլ տընսնում ա, վընր ինքը քընթ-քընթ ա ինգյնլ, քանի վախտն ա, օղում ա ուրան կլխընն ճարը տընսնա: Մընծ հառհնը վընր տանն ա մնամ, հլիվուրը տրա նհընտ կյեղծավըրոթուն ա անում, ասում ա.— Տու իմ մընծ հառհնն ըս, ես էլ մընծ մարթ ըմ, վըննեհս մինը կյիրըղմանումը, մընր մընծ տանձուն տակընն էն ա մին մընծ պոլիգյ վընսկե օնընմ կյեղած, վընր մընեռնմ, էն վընսկեն տոնա կօնընս, ինձիրն, համ էլ պոսավընն յիրն մին քար քցիս, մնացածը տու կըխարչիս, խուխատար ըս: Մընծ հառհնը էս վընր ըսկանում ա, օղում ա թա հլիվուրեն կլխավը պըտըպատ անըն: Կուճուր հառհնն էլ մնամ ա մանթնլ, գյոնդոնմ չի թա պենը հինչումն ա: Տրանա ետը մընծ հառհնը էս հլիվուրընն լնվ դուլլուլ ա անում:

Մին օր էլ կուճուր հառհնն ա տանը մնամ: Էտ հլիվուրը հինչ վընր մընծ հառհննն ա ասած ինննմ, ինդի յե կուճուրեն ա ասում, թա մընծ տանձուն տակընն մին պոլիգյ վընսկե օնընմ կյեղած, քեզ ըմ տըլական, հենց ըրա, վընր մընծ հառհնը գլիղն վուլ:

էտ հլիվուրըն հառհները խաշավ-խըշմանավ, պիմբակավ
ըն յոր օնում, ուրանց պիրընըներեն պատառն էլ նրան տնմ
օնում:

Մին օր էլ հլիվուրը հոքին տամ ա, մընոնում: Հառհները
հոնցը վըեր կարքն ա, ազիզ-պիզիզ յոր ըն օնում, տանում թա-
ղում, մին լնվ էլ բաղտրաքյ անում, ժողովուրթեն հղն տինոմ:

Մընծ հառհնը կուճուրան թաքուն թեն ա յոր օնում քյիննմ
մընծ տանձուն տակը ետ-ետ անում, կուճի հառհնը էտ վըեր
տըեսնում ա, ինքյն էլ ա քյիննմ տանձուն տակը, ասում.—էտ
հինշու վըս շոռ կյամ, ապան պուկընն տըեղն ինձ էլ ա ասալ:
Մընծ հառհնը ասում ա.—Դե, վըեր քեզ էլ ա ասալ, պեր տոն օ-
նընքյ, կես անընքյ:

Ըոխտ հառհնը տանձուն տակը քանդոմ ըն, պուլիզը փոսան
տոն օնում, տըեսնում պուկընն ըռլխավը էն ա մին մընծ սիրեկ
քցած, թիլնվ պըենդ պընդըցրած: Մընծ հառհնը ասում ա.—էս
պուլիզը վըեր վըեսկավ լիզյն ինի, մընզ եր էլ ա, վըեր էլ Պու-
կընն ըռխը պենում ըն, տըեսնում տերտակ, ամմա մաշին մին
կյումաշու պոզ կա, պոզընն ըռխը փըլազավ լնվ պընդըցրած:
Կուճի հառհնը ասում ա.—Վըեր էս պոզավը մին վըեսկն ինի,
մընզ եր էլ ա, վըեր էլ:

Պոզընն պերանը պենում ըն, տըեսնում տերտակ, ամմա մա-
շին էն ա մին թոխտ կա: Մընծ հառհնը էտ թոխտը տոն ա օնում,
եշում, տըեսնում կյիրնծ. աշու վըեր հառհնեն ումեղն ընդնե, էս
պոզը նրա աշկումը տնզվըն:

